

եկաւ մի ժամ եւ կէս, ի մօտ ծագել արեւուն կարեացաւ :

Օրս թագաւորն ելեալ ի տեղոջէն եւ թէպտիլ կերպարանաւ եւ հետեւակ եկեալ, զվէզիրն տեսեալ եւ զտէֆաէրտարի արզն ցոյց¹⁾ տվեալ վէզիրին թէ Տես քո հասին ինչ են արեր. մի՛ դու տրտմիր, մինչեւ ի մահ իմ վէզիրն գու ես: Եւ վէզիրն խրատ տեւալ թագաւորին թէ Ա՛ռ զգրամ նորա եւ յառաջ հարց եւ փորձ արա՛, որո՞յ խորհրդեամբ զայն գործեաց և ապա սպանէ: Խիստ հիւանդ էր. զցաւն չգիտացաք զիսկն, ասէին թէ մատունք ձեռացն սեւացեալ են, և ասէին թէ կախարդութիւն են արարեալ թշնամիք նորա, եւ աւուրքս ասացին թէ զեշ-իս որ անցուցանէ՝ այլ չի մեռնիր:

Երեկոյիս Վարդապետն կոչում արաւ նորնծալիցն եւ դաս ասաց ի յԱստուածածին: Եւ ոչ մի աստիճան չտայր ումեք, բայց բազում աղաչանօք եւ պաղատանօք ժողովրդեանն վասն երկուսին, վասն այնորիկ աւրհնեաց, եւ վասն Երուսաղէմացոց, եւ նոքա եւս բազում խնդրուածք արարին, եւս Մարտիրոս վարդապետն, վասն այնորիկ աւրհնեաց: Օրս Մղտեսուն Սիմաւոնն եկաւ ի գեղէն եւ Յակօրն: Յեա ժամուն յամէն կողմանց, որն՝ թէ ես սարկաւազութիւն կ'ուզեմ, որն՝ թէ դպրութիւն, որն՝ երիցութիւն, եւ Վարդապետն ոչ ունէր կամք: Եւ եկեալ ի Սուրբ Նիկողոսու մի Ղալսերցի աւագերիցոյն և Դ Ե ժողովրդով թէ Արժանի է, և աթոռակալքն առեր են զհասն. ի նոցանէ այլ հրաման թէ Երէց ձեռնադրես: Զըզուիմ զժըրեին. բազում ջան եղեալ այս դինս եւ այն դինն անկան, ոչ եղև ճար: Յետոյ մտան ի ներս, եւ աւագերիցուն ասաց Վարդապետն թէ Դուք կա-

1) ցոյց.